

Zasady dobrej gospodarki leśnej zdefiniowane przez FSC dotyczą:

1. Przestrzeganie przepisów prawnych i zasad FSC – Gospodarka leśna powinna uwzględniać wszystkie odnośne prawa danego kraju, międzynarodowe traktaty i porozumienia, których dany kraj jest sygnatariuszem, oraz winna być zgodna ze wszystkimi zasadami i kryteriami FSC.
2. Odpowiedzialność wynikająca z tytułów własności i praw - Tytuły własności i długoterminowe prawa użytkowania zasobów lądowych i leśnych powinny być jasno określone, udokumentowane i powinny posiadać moc prawną.
3. Prawa ludności rdzennej – nie dotyczy warunków Polski - Należy jasno zdefiniować, udokumentować i uznać prawnie normy prawne i zwyczajowe ludności rdzennej do posiadania, użytkowania oraz gospodarowania własnością leśną.
4. Współpraca ze społeczeństwem i prawa pracowników - Proces gospodarowania lasami będzie przyczyniać się do długotrwałego dobrobytu społecznego i ekonomicznego danego społeczeństwa i pracowników leśnych.
5. Korzyści z lasu - Gospodarka leśna prowadzi do efektywnego wykorzystania różnorodnych produktów i usług leśnych tak, aby zapewnić dobrą kondycję ekonomiczną oraz korzyści środowiskowe i społeczne.
6. Oddziaływanie na środowisko - Gospodarka leśna chroni różnorodność biologiczną i wartości z nią związane: zasoby wodne, gleby, rzadkie i nietrwałe ekosystemy oraz walory krajobrazowe, co w rezultacie utrzuca funkcje ekologiczne lasu.
7. Plan urządzenia - Należy sporządzić, wprowadzić w życie oraz uaktualniać plan urządzenia stosownie do zakresu i intensywności działań. Plan powinien jasno definiować długofalowe cele urządzania i środki do ich osiągnięcia.
8. Monitorowanie i ocena - Należy prowadzić monitorowanie stosownie do zakresu i intensywności gospodarki leśnej w celu dokonania oceny stanu lasu, ilości pozyskiwanych produktów leśnych, kontroli pochodzenia produktu, działań gospodarczych oraz ich wpływu społecznego i środowiskowego.
9. Zachowanie lasów o szczególnej wartości - Gospodarka leśna w lasach o szczególnej wartości ochronnej służy zachowaniu i wzmacnianiu cech charakterystycznych dla tych lasów. Zasada zapobiegania zawsze jest wiodącą w procesie podejmowania decyzji dotyczących lasów o szczególnej wartości.
10. Plantacje - Plantacje należy planować i prowadzić zgodnie z Zasadami i Kryteriami 1-9, Zasadą 10 i jej kryteriami. Plantacje mogą dostarczać szeregu korzyści społecznych i ekonomicznych oraz mogą się przyczyniać do zaspokojenia światowego zapotrzebowania na produkty leśne. Plantacje powinny uzupełniać proces gospodarowania lasami naturalnymi oraz promować odnowę i ochronę lasów naturalnych. Szkółki leśne, plantacje nasienne i inne obszary dostarczające materiału koniecznego do utrzymania odnowienia lasu nie są traktowane jako plantacje w myśl niniejszej zasady. Z uwagi na trwający obecnie proces rewizji międzynarodowych standardów w zakresie Plantacji oraz kształtującą się nową politykę międzynarodową dotyczącą plantacji, wskaźniki do niżej wymienionych aktualnie obowiązujących kryteriów zostaną opracowane w terminie późniejszym.

Certyfikat FSC oznacza, że lasy RDLP Olsztyn zarządzane są zgodnie z międzynarodowymi standardami ochrony środowiska, poszanowaniem wartości społecznych miejscowej ludności oraz jednoczesnym zachowaniu zasad ekonomicznych prowadzenia gospodarki leśnej.